

KOMPETANSETEAMET MOT TVANGSEKTESKAP, UDI

- Første halvår 2007 -

Dato: 25. juli 2007

Innledning

Teamets sammensetning, hospitering, mandat, sakstyper og arbeidsmåte

Tvangsekteskap og annen type æresrelatert vold er en krenkelse av internasjonale menneskerettigheter. Retten til fritt å kunne velge ektefelle følger av flere internasjonale konvensjoner som Norge har tiltrådt, og må ansees som en rettighet av stor betydning for den enkelte.

Tvangsekteskap er dessuten straffbart etter norsk rett etter at tvangsekteskap kom inn som eget straffegrunnlag i Straffeloven § 222, annet ledd. Også andre bestemmelser i Straffeloven regulerer forhold knyttet til tvangsekteskap, så som frihetsberøvelse, tvang, trusler, vold med mer. I tillegg er f. eks. utlendingslovgivningen, barnevernloven og barneloven meget relevante. Folkerettslige forpliktelser, det at tvangsekteskap er straffbart og det faktum at tvangsekteskap er et grovt overgrep, har gjort temaet til et satsningsområde i Norge og flere andre europeiske land. En ny handlingsplan mot tvangsekteskap ble lansert av Barne- og likestillingsdepartementet i 2007.¹

Kompetanseteamet mot tvangsekteskap ble etablert i november 2004 som et samarbeid mellom Utlendingsdirektoratet (UDI), politiet og Norges Røde Kors. I statsbudsjettet for 2007 ble kompetanseteamet etablert som et permanent, myndighetsbasert team bestående av representanter for UDI, politiet og Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (BUFDIR). Teamet skal motta henvendelser fra hele landet.

Ved utgangen av første halvår består teamet av 1,5 stilling i UDI og en stilling fra politiet, ved Sentrum politistasjon i Oslo. Representanten fra BUFDIR vil være på plass i løpet av annet halvår 2007.

Fra og med mai 2007 har Oslo kommune en hospitant i teamet. Hospitanten vil særlig arbeide med enkeltsaker relatert til Oslo kommune, men også med andre saker som teamet arbeider med. Kompetanse som hospitanten tilegner seg skal tilbakeføres til avgiverbydel og Oslo kommune forøvrig. Ordningen er forankret i byrådsavdelingen for velferd og sosiale tjenester. Hospiteringsperioden er 6 måneder.

Kompetanseteamets mandat er gitt i Handlingsplan for integrering og inkludering av innvandrerbefolkningen og mål for inkludering, gitt som vedlegg til statsbudsjettet for 2007.² I mandatet heter det blant annet at:

”..Teamets primæroppgave skal være å gi råd og veiledning til hjelpeapparatet. Informasjonsvirksomhet i form av foredrag og lignende vil også inngå som en del av teamets oppgaver. Det er viktig å se problemene med tvangsekteskap i en større sammenheng. Tvangsekteskap må sees som en av flere faktorer innenfor æresrelatert vold. Hjelpeapparat som skal håndtere slike saker, må dermed også håndtere problemer som følger av andre sider av den æresrelaterte volden. Teamet skal derfor også gi veiledning i saker som gjelder æresrelatert vold, hvor tvangsekteskap eller trusler om dette er et element i saken.”

---

¹ Se www.tvangsekteskap.no

² St. prp. Nr. 1 (2006-2007) – Statsbudsjettet 2007

I tråd med mandatet, jobber kompetanseteamet med hele spekteret av æresrelatert vold: æresdrap og trusler om drap, tvangsekteskap, kontroll, isolasjon, utstøtelse, dumping av kvinner og barn i utlandet, nekting av integrering med mer. Dette fordi tvangsekteskap bare er en begrenset del av problemet "æresrelatert vold".

Kompetanseteamet har i perioden bidratt med foredrag om egen virksomhet, og om æresrelatert problematikk generelt, på en rekke konferanser og seminarer over hele landet. Arrangørene har vært blant andre politiet, barneverntjenester, barnevernvakter, familievernkontorer, ulike kommunale tjenester, departementer og krisesentre. Teamet har blant annet deltatt på følgende arrangementer det siste halvåret:

- Fagseminar for politi og barnevernkonsulenter i Vestfold og Telemark, Stavern
- Seminar, tvangsekteskap og æresrelatert vold, Ree kommune
- Fagseminar om æresrelatert vold, Barnevernvakten, Romerike politidistrikt
- Temadager - Flerkulturell forståelse, Norsk krisesenterforbund, Oslo
- Konferanse om tvangsekteskap, helse- og velferdsetaten Oslo kommune
- Landsdekkende foredragsserie for familievernkontorer, i regi av Barne-, - ungdoms- og familiedirektoratet (BUFDIR)
- Fagseminar for barnevernkonsulentene på politistasjonene i Oslo, Sentrum politistasjon
- Seminar om tvangsekteskap, Bufetat Oslo

Teamet har i tillegg drevet veiledning i enkeltsaker, ved både personlige møter og telefonmøter.

Teamet har i siste halvår hatt undervisning ved Høgskolen i Telemark, samt hatt oppfølging av studenter som har skrevet om emner relatert til teamets arbeid. Samarbeidet med Høgskolen har vart i to år. På forespørsel har teamet også skaffet til veie materiell og kontaktpersoner til andre som studerer eller er opptatt av temaet æresrelatert vold.

Arbeidet med enkeltsaker skjer det grovt sett etter følgende modell:

- Teamet mottar henvendelse fra politi, barnevernkontor, humanitær organisasjon, skole, utenriksstasjon eller andre instanser
- Saken registreres
- Teamet gjør en første vurdering ut fra utlendingsrettslig og politifaglig vinkling. En stor andel saker gjelder personer med ufrivillig opphold i utlandet, slik at alle sider rundt dette utredes.
- Andre myndigheter som er inne i, eller bør være inne i saken, kontaktes. Hensikten er å ivareta alle sider ved saken samtidig. Politiet tar hånd om nødvendige trusselvurderinger og sikkerhetsopplegg. Dersom det er snakk om barn, får barneverntjenesten de nødvendige opplysningene for å kunne gjøre en skikkelig vurdering etter Lov om barneverntjenester med mer.
- Saken er foreløpig avsluttet for teamets del når den offentlige førstelinjetjenesten, eventuelt i samarbeid med en frivillig organisasjon, har grep om saken. Teamet har alltid en åpning for videre oppfølging av saken, og kontakter selv førstelinjen etter en tid om status i saken.

Teamet gir råd til førstelinjetjenesten på bakgrunn av utlendingsrettslige opplysninger som finnes i saken, personers tidligere forhold til politiet, generelle erfaringer fra lignende saker og andre ressurser som trekkes inn fra sak til sak. Analyse av migrasjonsmønstre i familien, kunnskap om opprinnelseslandet og aktuelt hendelsesforløp gir ofte gode indikasjoner om hva som er situasjonen til den som trenger hjelp.

Teamet trekker inn politiet i alle saker hvor det er utøvd vold, fremsatt trusler eller anført andre typer kriminelle handlinger. Å sørge for denne kontakten mellom politi, førstelinjetjeneste og øvrige deler av hjelpeapparatet er en viktig del av teamets funksjon. Teamet kontakter tilsvarende barneverntjenesten i alle saker som gjelder mindreårige, hvis dette ikke allerede har skjedd.

Teamet opplever en pågang av saker hvor unge jenter sendes ut, og holdes tilbake i, familiens opprinnelsesland. Det typiske forløpet i disse sakene er at ungdommen blir med på en ferietur for å besøke f. eks. en syk bestemor, mens resultatet av turen er at ungdommen blir tvunget til å inngå ekteskap. Dels reiser de frivillig, men slik at turen får et dramatisk annet utfall enn hva som var ment. Enkelte blir holdt tilbake i måneder, og noen ganger år, før de kommer seg ut av tvangssituasjonen. Kompetanseteamet har i disse sakene fungert som ”informasjonsentral” mellom hjelpeapparatet her hjemme, personen som trenger hjelp, utenriksstasjonen og eventuelle andre aktører. Teamet har også, i samarbeid med andre kollegaer i politiet og UDI, håndtert problemer knyttet til reisedokumenter, sikkerhet, transport med mer i disse sakene. For kompetanseteamet er det viktig at det ordinære hjelpeapparatet tar over håndteringen av saken etter at vedkommende er tilbake i Norge.

Teamet har også arbeidet med saker hvor mindreårige har fått barn i løpet av oppholdet utenlands, og hvor arbeidet med hjemreisen av den grunn har blitt særlig komplisert. Barneverntjeneste og politi er trukket inn på tidlig tidspunkt. Dette er saker som reiser helt spesielle praktiske og juridiske utfordringer knyttet til foreldreansvar, reisedokumenter, sikkerhet og vedkommendes langsiktige behov.

Teamet har også arbeidet med andre typer æresrelatert vold enn tvangsekteskap. Teamet viser til den kortfattede gjennomgangen av enkeltsaker bakerst i rapporten. Gjennomgangen er tatt med for å vise hva problematikken med æresrelatert vold består av. Kompetanseteamets oppgaver i disse sakene varierer, men vil særlig gjelde vurdering av trusselbilde, relokalisering, vurdering av utlendingsrettslige sider, informasjon til hjelpeapparatet om regelverk og praksis, sørge for at berørte etater involveres og lignende.

Eksemplene nedenfor, med vidt forskjellig utfall, belyser hvordan disse sakene kan forløpe:³

- En jente på 16 år dro alene for å besøke slektninger i nabolandet til sin families opprinnelsesland. I løpet av oppholdet dukket jentas bror og onkel opp og tvang jenta med til sitt hjemland. Hun ble der holdt innesperret mens familien diskuterte mulige ekteskapskandidater for henne. Hun var fratatt reisedokumenter og penger. Jenta fikk på et tidspunkt tak i kusinens telefon og ringte derfra til en humanitær organisasjon i Norge. Sammen med den organisasjonen som fikk telefonen fra jenta, startet teamet arbeidet med reisedokumenter, kartlegging av situasjonen på oppholdsstedet, utrede trusselbildet og logistikken for hjemreise til Norge. Jentas historie var verifisert fra flere hold. Hun klarte å opprettholde telefonforbindelsen til oss, noe som var av stor

³ Av sikkerhetshensyn er det ikke ønskelig å være konkret på fremgangsmåte eller når det gjelder hvilke instanser / organisasjoner som var inne i bildet.

betydning. Teamet fikk med andre ord mye sikker informasjon om den aktuelle situasjonen hun var i. Ved hjelp av ulike aktører fikk teamet jenta om bord på et fly i et tredjeland og tilbake til Norge. I Norge har hun fått kontakt med ulike deler av hjelpeapparatet.

- Et ungt par i tyveårene, med foreldre av utenlandsk opprinnelse, kontaktet kompetanseteamet. Begge er født og oppvokst i Norge. På meldingstidspunktet var jenta på ferie i opprinnelseslandet med familien mens kjæresten var i Norge. Kjæresten her var redd for at jenta skulle bli giftet bort i opprinnelseslandet, da familien hadde mistanke om at de var kjærester. Jenta mistenkte også dette, men var ambivalent i forhold til å skulle si nei til ekteskapet. Teamet orienterte stedlig utenriksstasjon i tillegg til å opprette en beredskap her hjemme.

Jenta valgte imidlertid, av hensyn til familien, å gå med på ekteskapet. Hun uttalte at hun heller ville ofre eget liv fremfor å skade familiens ansikt utad. Hun fortalte allikevel om psykisk press fra familiemedlemmer i opprinnelseslandet. Hun sa videre at hun i ethvert henseende ville benekte overfor myndighetene i Norge at det var utøvet noen form for tvang overfor henne.

Begrepet æresrelatert vold

Ut fra den responsen teamet har fått, blant annet i forbindelse med foredrag, ønsker det å si litt om hva begrepet æresrelatert vold innebærer.

Begrepet æresrelatert vold, er definert ved at en familie eller storfamilie kollektivt sanksjonerer mot et medlem av familien, eller annen person som har vanæret familien. Med sanksjoner menes fysisk eller psykisk vold, frihetsberøvelse, nektet integrering, isolering, dumping, utstøtelse, eksil og påføring av skyld og skam. Av disse begrepene er det noen som bør forklares nærmere.

Fysisk, og spesielt **psykisk**, vold kan være en integrert del av de andre kategoriene sanksjoner. Fysisk vold brukes for å bryte ned opposisjon og som straff for uønsket oppførsel. Den utføres ofte av familiens mannlige medlemmer, far og brødre. Men teamet har også sett en del saker hvor mor har vært voldsutøver. Volden har et spenn fra små avstraffelser med flat hånd, slag med sko eller lignende gjenstander til grove fysiske mishandlinger utført i påsyn av resten av familien, fordi de er ment å ha en avskrekkende effekt på andre familiemedlemmer som kan tenkes å opponere mot familiens vilje. Dette gjør at trusselen om vold for mange oppfattes som reell og er en integrert del av det psykiske voldsbildet. Teamets erfaring er likevel at en del av klientene er så vant til vold i en eller annen form at de ikke har noen stor frykt for å bli utsatt for ytterligere vold. De uttrykker mer en deprimert resignasjon over at de blir behandlet av sin egen familie på denne måten.

Den psykiske volden består blant annet av påføring av **skyldfølelse** gjennom hele oppveksten, hvor familiens overordnede interesser alltid kommer foran individuelle behov. Dette gir seg også utslag i at mange jenter har en svært sterk lojalitet til familien, selv etter at de har rømt fra familien på grunn av grove overgrep. Dette gjør dem også ekstremt sårbare for følelsesladde og sentimentale innspill fra familien i etterkant, i den hensikt å få dem til å vende tilbake til familien.

Frihetsberøvelse kan strekke seg fra et daglig regime som innebærer at en ikke får ha annen sosial kontakt enn den som er innad i familien, noe som også kan karakteriseres som **nekting av integrering**, til at en mot sin vilje eller under falske forutsetninger blir tatt med til foreldrenes opprinnelsesland, fratatt reisedokumenter og tvangsgiftet. Personer som har blitt tatt med til foreldrenes opprinnelsesland og blir hindret i å vende tilbake til Norge, enten de blir holdt der på grunn av uønsket oppførsel i Norge, påvente av ekteskap, eller av andre grunner, sier vi at har blitt utsatt for **dumping**. De som allerede er gift kan bli ”dumpet” i opprinnelseslandet ved at ektemannen inndrar reisedokumenter og penger, og eventuelt returnerer til Norge og fortsetter å motta sosiale ytelser for kone og barn. Teamet har også sett eksempler på proforma skilsmisser hvor mannen tilsynelatende har skilt seg og giftet seg på nytt, men i religiøs forstand fortsatt er gift med begge ektefellene. Samliv praktiseres da med begge, eller med den ene familien plassert i opprinnelseslandet. Signaler teamet har mottatt fra ulike minoritetsmiljøer kan tyde på at dette skjer både av hensyn til økonomi og som et ledd i en innvandringsstrategi.

Utstøtelse betyr at alle familiemedlemmer tar fullstendig avstand fra den personen som er utstøtt og ikke vil snakke med, hilse på eller anerkjenne vedkommende som et medlem av familien. Personen får status som ”død”. I praksis vil dette i si at personer som er i familiens varetekt vil leve i total isolasjon, og teamet er kjent med at de kan bli oppfordret til å begå selvmord. I 2006 var dette et tema i svenske media, der disse jentene ble omtalt som ”balkongjentene” da de formentlig skulle ha hoppet fra balkonger for å ta livet av seg. Noen av disse ”selvmordskandidatene” overlevde imidlertid og kunne fortelle om et massivt press fra familien.

Eksil brukes som betegnelse når familien kommer til en enighet med et familiemedlem om at hun/han på grunn av konflikt med familien skal flytte så langt vekk at verken familien eller miljøet ser eller hører om dem.

Kjønnslemlestelse er også et fenomen under æresrelatert vold. Det er betegnelsen på kirurgiske inngrep på jenter og kvinners kjønnsorganer, som ikke er medisinsk begrunnet, i enkelte minoritetsmiljøer. Inngrepet blir utført av personer uten medisinsk faglig bakgrunn. Hvis en jente eller kvinne ikke er kjønnslemlestet i de miljøene hvor dette praktiseres, vil dette ansees som negativt i forhold til hennes egen og familiens ære. Unndragelse fra dette vil derfor kunne utløse æresrelaterte sanksjoner, også fordi dette er en patriarkalsk form for kontroll med kvinners seksualitet.

Statistikk og analyse

Innledning

Denne oversikten omfatter de sakene kompetanseteamet har hatt til behandling siden oppstart i november 2004. Utover den første og tredje tabellen er det imidlertid bare årene 2005 til og med 1. halvår 2007 som er tatt med.

Materialet skiller mellom *henvendelser* og *personer*. En henvendelse kan gjelde en eller flere personer, og det er gjort rede for hvorvidt det dreier seg om personer eller henvendelser i den enkelte tabellen.

Presentasjonen gjelder *kompetanseteamets* saker, og materialet sier derfor ikke noe om omfanget og utviklingen av æresrelatert vold på landsbasis. Vi vil videre peke på følgende sider ved tallmaterialet:

- Det foreligger ingen sentral registrering av denne typen saker. Materialet omfatter kun de sakene som teamet har fått kjennskap til ved at det er blitt kontaktet av ulike deler av hjelpeapparatet og av ulike grunner.
- Kriteriet for hva som er en henvendelse er flytende. For at teamet skal registrere en henvendelse, må den ha et innhold som tyder på vold (i vid forstand) utført som en represalie for et brudd på en æresnorm.
- Hvor mange personer som skal bli registrert i en enkelt henvendelse har vi definert slik: Personer som er, eller kan bli, direkte berørt av de represalier hovedpersonen (den som henvender seg) har anført. De som indirekte rammes, og som kan være mange, er ikke registrert.
- Terskelen for at den enkelte som trenger hjelp velger å kontakte førstelinjetjenesten må antas å være høy. Det er kun en andel av de sakene som når førstelinjetjenesten som kommer videre til teamet. Det tallmaterialet som presenteres her er derfor ikke egnet til å trekke noen konklusjoner om det totale omfanget av æresrelatert vold i Norge, annet enn at det er for høyt. Økt kjennskap til teamet kan ha ført til flere henvendelser uten at det betyr en faktisk økning i omfanget av æresrelatert vold.

Totalt antall saker og henvendelser, hele perioden

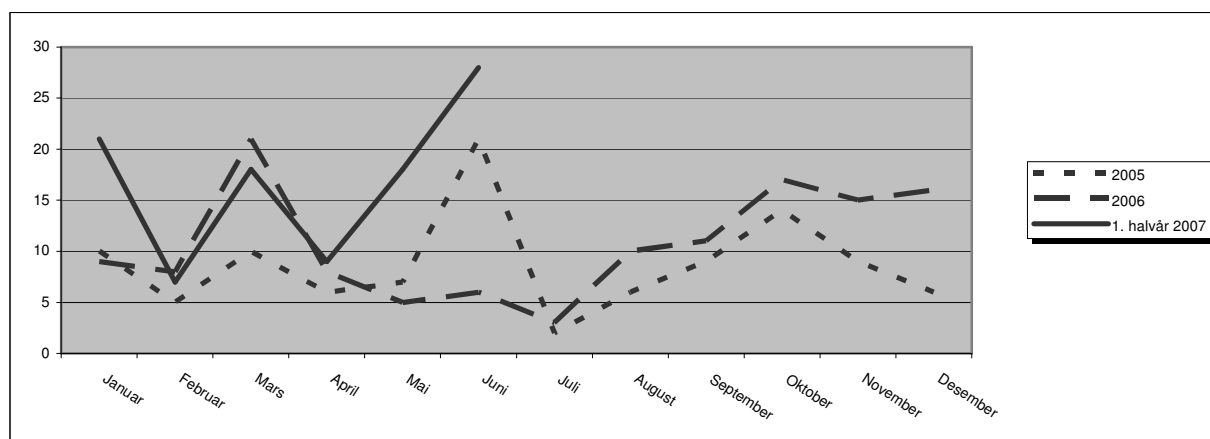
	Henvendelser	Personer involvert
nov-des 2004	11	13
2005	93	105
2006	116	129
1. halvår 2007	92	101
SUM:	312	348

Dette omfatter antall henvendelser og antall personer som er berørt av disse henvendelsene, i perioden november 2004 til og med første halvår 2007.

I løpet av første halvår av 2007 har kompetanseteamet hatt 92 saker der det har vært 101 personer direkte involvert. Av disse har det vært 19 menn og 82 kvinner. I saker med enslige menn eller par, opplever kompetanseteamet at relokalisering er særlig vanskelig.

Antall omfattede personer pr. måned, perioden 2005 – 1. halvår 2007

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Sept	Okt	Nov	Des	SUM
2005	10	5	10	6	7	21	2	6	9	14	9	6	
2006	9	8	21	8	5	6	3	10	11	17	15	16	
1. halvår 2007	21	7	18	9	18	28							

Følgende tabell viser variasjonene i antall berørte personer, fordelt på måneder, i perioden 2005 til og med første halvår 2007. De to første månedene teamet eksisterte er utelatt.

I og med at teamet ikke har eksistert i mer enn drøyt 2 og et halvt år, er det ikke mulig å trekke de helt store konklusjonene av materialet. Toppene i juni i 2005 og 2007 kan nok allikevel tyde på en trend. Grunnen til at denne toppen ikke ble registrert i 2006 for kompetanseteamets del, var usikkerhet rundt teamets eksistens, med tilhørende lav aktivitet utad. Antall henvendelser har naturlig nok en sammenheng med hjelpeapparates profilering utad.

Økningen i antall henvendelser til oss var merkbar fra januar 2007. Andre deler av hjelpeapparatet, som for eksempel Oslo Røde Kors, har også opplevd en økning i antall saker i dette tidsrommet.

Dette indikerer at etterspørselen etter hjelp henger nøye sammen med det tilbudet som til enhver tid finnes. Jo bedre tilbud som finnes på landsbasis, desto større omfang vil sannsynligvis bli avdekket.

Det er en markant økning i antall saker før og etter skoleferier. Dette henger sammen med at mange familier bruker feriene til å arrangere ekteskap for barna.

Sakstyper 1. halvår 2007

Hovedanførsel	Antall
Vold	30
Tvangsekteskap	25
Frykt for tvangsekteskap	32
Kjønnslemlestelse	3
Annet	11
SUM:	101

Det er ikke vanntette skott mellom hva hovedpersonen anfører i en enkelt sak. Ofte er det flere ting som anføres samtidig, for eksempel frykt for tvangsekteskap, frihetsberøvelse og vold. Dette er imidlertid en vurdering av hva vi oppfatter som hovedbekymringen i sakene.

Begrepet tvangsekteskap spenner over hele spekteret fra grov tvang til ekteskapsinngåelser av typen ”jeg ville ikke, men jeg kunne jo egentlig ikke si nei. Det er bare slik det er”. Psykisk press og vold skjer på en måte som ikke alltid lar seg bevise for rettsapparatet, selv om det dreier seg om tvang. Dersom hovedpersonen selv ikke ønsker å forklare seg, vanskeliggjør dette arbeidet for politi, barnevern- og påtalemyndighet. Det er teamets erfaring at psykisk vold og press utgjør et problem i svært mange av teamets saker.

Anførselene om vold gjelder vold utført som følge av et brudd på en æreskodeks. Både psykisk og fysisk vold er representert, og vi vil presisere at den psykiske volden i disse sakene ofte er minst like alvorlig som den fysiske. Teamet bidrar ved anmeldelser, relokalisering, kontakt med helse- og sosialmyndigheter og eventuelt annet den enkelte saken krever.

Anmeldelser, hele perioden

	Trusler	Vold	Tvang	Annet	SUM
2004		1		2	3
2005	5	8	4	3	20
2006	5	9	6	6	26
1. halvår 2007	4	8	6	1	19
SUM	14	26	16	12	68

Siden kompetanseteamets oppstart i november 2004, foreligger det 68 anmeldelser i saker teamet har arbeidet med. Politiet har i tillegg opprettet undersøkelsessaker i forbindelse med en del forhold. Anmeldelsene går hovedsakelig på forhold angående vold, trusler og tvang herunder tvangsekteskap. Det er også anmeldte forhold som voldtekt, seksuell omgang med mindreårige, incest og barne bortføring.

2006 skiller seg ut ved at det dette året inkluderer 4 drap. I 2005 inneholder sakene 20 anmeldelser, 2006 26 anmeldelser og første halvdel av 2007 19 anmeldelser.

Årsaken til at tallene på anmeldte forhold er relativt lavt i forhold til antall saker, til tross for at en stor del av sakene inneholder straffbare forhold, kan bl.a. forklares med at klientene ofte

har en svært sterk lojalitet til familien til tross for overgrepene de har blitt utsatt for. Klientene har også gitt uttrykk for at de ikke har tiltro til at hjelpeapparatet kan gi nødvendig støtte og sikkerhet i forbindelse med ekstrabelastningen ved en straffesak. Mange klienter gir derfor uttrykk for at de ikke kommer til å uttale seg i en eventuell straffesak, eller at de vil støtte familiens anførsler 100 %.

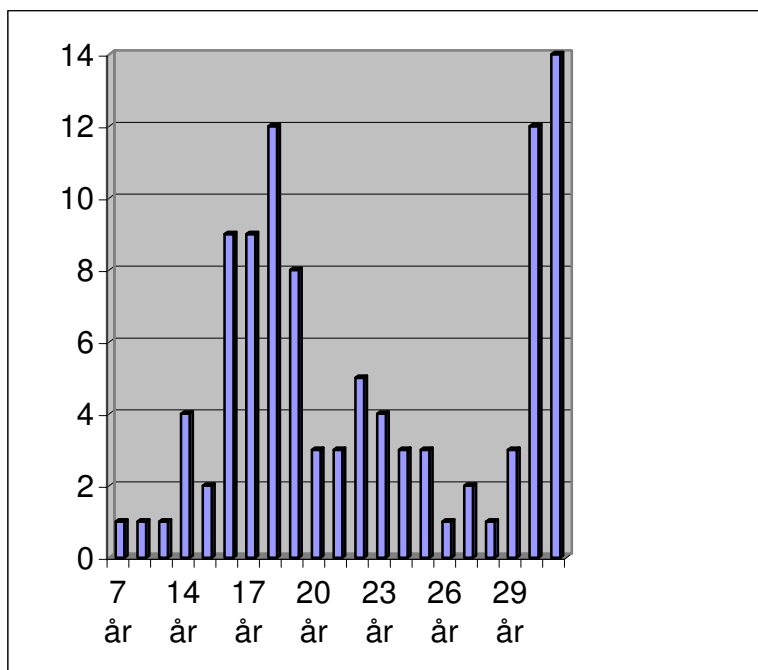
Kompetanseteamet etterstreber i disse sakene å gi hoverpersonen, i samarbeid med det ordinære hjelpeapparatet, så mye sikkerhet og oppfølging som mulig. Teamet har samarbeidet med lokalt politi i forbindelse med anmeldelser, særlig der hvor det har vært inne i saken over lengre tid. Teamet bidrar da med ytterligere opplysning av sakene, samt ved veiledning til den som har saken lokalt.

Teamet har sett at barnevernet er mer observant på disse sakene enn tidligere, men at sakene fortsatt i for liten grad fører til anmeldelse. Kompetanseteamet har i noen tilfeller anbefalt at forhold anmeldes, eller selv anmeldt forholdet.

Hovedinntrykket er at alle offentlige etater må samarbeide og gi et best mulig helhetlig hjelpetilbud i forbindelse med anmeldelser. Slikt samarbeid vil også kunne føre til at flere ser seg i stand til både og anmelde saker og til å forklare seg der hvor sak reises av påtalemyndighetene.

Aldersfordeling, 1. halvår 2007

Alder	Antall
7 år	1
9 år	1
10 år	1
14 år	4
15 år	2
16 år	9
17 år	9
18 år	12
19 år	8
20 år	3
21 år	3
22 år	5
23 år	4
24 år	3
25 år	3
26 år	1
27 år	2
28 år	1
29 år	3
Ukjent	12
Over 29 år	14
SUM	101

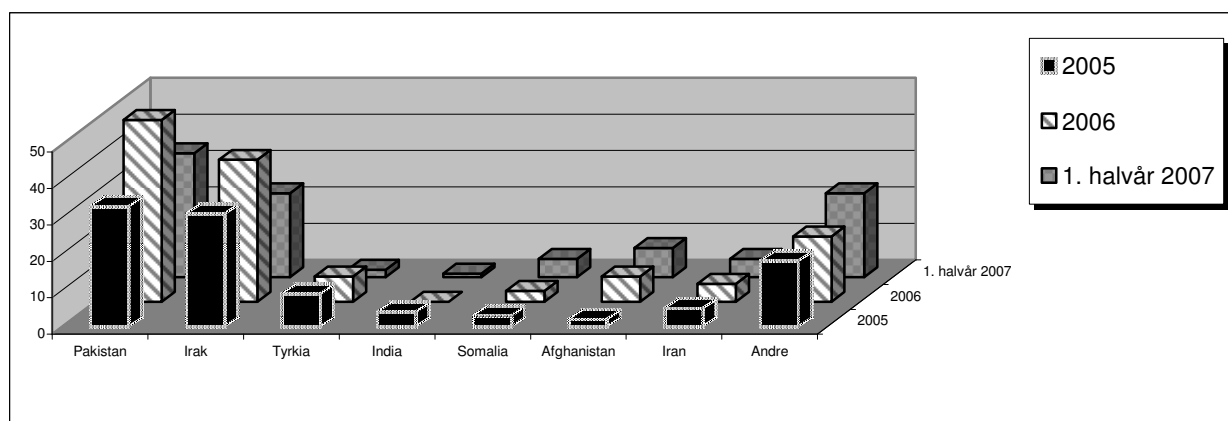
De fleste berørte personer er mellom 15 og 23 år gamle. Dette antas å gjelde også for personer med ukjent alder, gitt meldingenes innhold.⁴ At hovedtyngden av saker ligger rundt 18 år gjør at barneverntjenesten er en sentral myndighetsaktør i dette arbeidet.

Det er etter kompetanseteamets vurdering en sammenheng mellom aldersgrensen for familieinnvandring (18 år), aldersgrense for ekteskapsinngåelse og alderen på de som ber om hjelp. Dette bekrefter også de som er impliserte i saker der familieinnvandringen er den vesentlige årsaken til tvangsekteskapet.

Alderssammensetningen har gjort at teamet har hatt utstrakt samarbeid med barneverntjenesten. Det er også teamets erfaring at skolene er i en nøkkelsituasjon når det gjelder både å avdekke og å bekjempe tvangsekteskap, i samarbeid med politi, barnevern og andre deler av hjelpeapparatet..

Nasjonal og etnisk bakgrunn

	Pakistan	Irak	Tyrkia	India	Som.	Afgh.	Iran	Andre	SUM	(Totalt antall nasjonaliteter)
2005	33	31	9	4	3	2	5	18	105	20
2006	50	39	7	0	3	7	5	18	129	22
1. halvår 2007	34	23	2	1	5	8	5	23	101	20

Mellom 20 og 22 opprinnelsesland har vært representert i saksporteføljen siden oppstart. Personer med pakistansk og irakisk bakgrunn har hele tiden vært de største gruppene. Hovedandelen av de med irakisk bakgrunn har kurdisk opprinnelse.

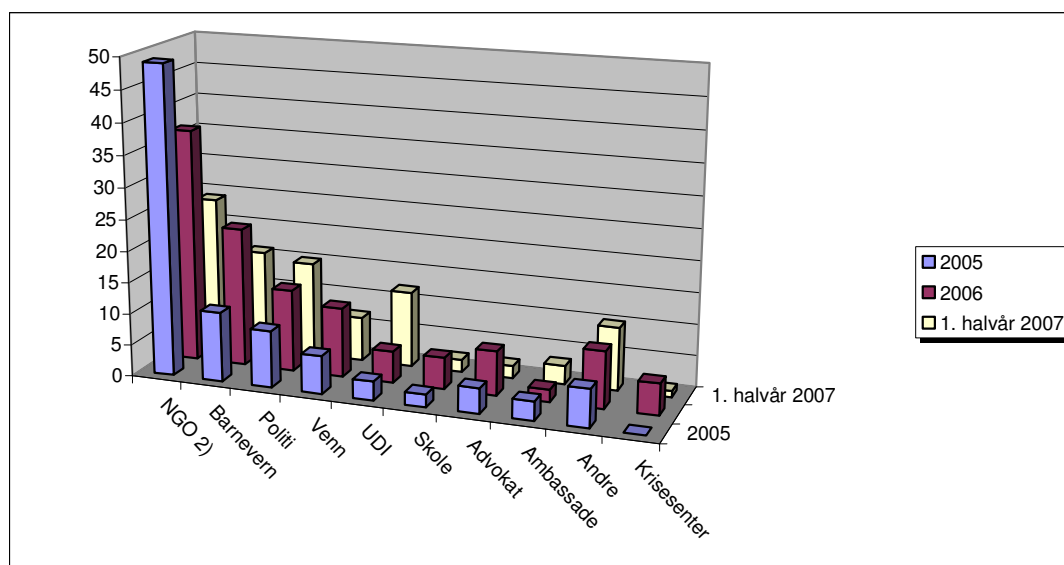
⁴ Dette er saker hvor etnisitet, kjønn og bakgrunnshistorie er kjent. Melder kan være personen selv, eller førstelinjetjeneste som ikke vil oppgi identitet.

Hvem har henvendt seg til kompetanseteamet?

	NGO 1)	Barnevern	Politi	Venn	UDI	Skole	Advokat	Ambassade	Andre	Krisesenter	SUM 2)
2005	49	11	9	6	3	2	4	3	6	0	93
2006	37	22	13	11	5	5	7	2	9	5	116
1. halvår 2007	24	16	15	7	12	2	2	3	10	1	92

1) Frivillige og humanitære organisasjoner

2) Sum henvendelser

Kompetanseteamet er en annenlinjetjeneste. Det vil si at det primært ikke er klientene selv som henvender seg til oss, men de ulike førstelinjetjenestene. Likevel har teamet fått noen direktehenvendelser, disse er med under posten ”andre” i tabellen over.

Tallene viser en økning i antall henvendelser fra offentlige etater. Dette oppfatter vi som en positiv utvikling. Vi har fremdeles en stor andel henvendelser fra humanitære organisasjoner, ikke minst Røde Kors. Teamet og den meldende instansen fordeler da arbeidsoppgaver i den enkelte saken, og fortsetter samarbeidet så lenge hovedpersonen ønsker det.

Vi opplever en økt bevissthet på æresrelatert vold hos politiet og barneverntjenesten. Dette er positivt da disse etatene etter vår mening er naturlige aktører i majoriteten av sakene.

Vi har hatt henvendelser fra 40 ulike kommuner. Hovedtyngden av meldende instanser befinner seg på Østlandet. Vi opplever samtidig at offentlige myndigheter i distriktene, som kanskje har lite erfaring med sakstypen, er raske til å be om veiledning. Teamet vil fremheve at saksbehandlere ved flere lokale barneverntjenester har tilegnet seg mye kunnskap på dette feltet.

Teamet antar at antall henvendelser fra skolene vil øke, Skolene møter problemene på et tidlig stadium, ikke minst i form av fravær fra skolen. Håndtering av dette fraværet er en viktig del av forebyggingen av tvangsekteskap.

UDI og politiet fanger i økende grad opp familiegjenforeningssaker hvor ekteskap er inngått under tvang. Kompetanseteamet forsøker da, i samarbeid med andre deler av offentlig og frivillig hjelpeapparat, å styrke den norske ektefellens situasjon. Dette styrker sistnevntes mulighet til å forhindre en uønsket familiegjenforening.

Anbefalinger

Denne rapporten inneholder ikke konkrete forslag til tiltak, men beskriver noen problemstillinger som det bør tas høyde for ved utforming av fremtidige tiltak.

Sentralisering av saker

Flere av sakene vi har arbeidet med har hatt et grenseoverskridende tilsnitt. Konflikten knytter seg til personer i Norge, til personer i hovedpersonens opprinnelsesland og av og til også til personer i andre land. Slike saker reiser ofte store utfordringer, både praktisk og juridisk. Særlig gjelder dette barn og ungdom som skal hjelpes tilbake til Norge etter lang tids ufrivillig opphold i utlandet, men også andre saker hvor det foreligger trusler, utstøtelse og andre forhold som følge av brudd på en æreskodeks.

Problemstillingene knytter seg blant annet til:

- hva som har skjedd under utenlandsoppholdet, og betydningen av dette,
- Sikkerhetsspørsmål for personer i Norge, i opprinnelseslandet og eventuelt i andre land
- Utlendingsrettslige forhold for hovedpersonen og personer som kan ansees som en trussel,
- Bistand ved anmeldelser.
- Spørsmål knyttet til utstedelse av reisedokumenter ved tilbakeholdelse i utlandet.
- Vurdering av hovedpersonens situasjon i lys av opprinnelseslandets æresbegrep.

Det er ikke å forvente at det skal finnes tilstrekkelig kunnskap på dette feltet overalt i Norge. Ansvar for vurderingene i kulepunktene over ligger i dag likevel hos den lokale instansen som får saken. Det er et spørsmål hvorvidt enkelte politi-, barnevern- og sosialfaglige sider ved disse sakene bør utredes av et sentralt organ før den lokale førstelinjetjenesten overtar. Det er teamets erfaring at manglende fokus på disse forholdene tidlig i saken, kan få stor betydning for det videre forløpet.

Boalternativer – personer over og under 18 år

Mangelen på egnede boalternativer ved relokalisering er fortsatt merkbar. Ikke minst gjelder dette menn og par.

Krisesentrene skal ha honnør for det arbeidet de gjør, til tross for at de i utgangspunktet ikke er dimensjonert for å håndtere denne typen klienter. Det legges ned et betydelig arbeid i krisesentrene, samtidig som det etter teamets vurdering er behov for en viss styrking av tilbudet. Denne typen klienter skiller seg i en viss grad ut ved at de kan være utsatt for represalier fra til dels svært mange personer, gjerne familiemedlemmer. For enkelte kan eksponering overfor andre personer av samme etnisitet i seg selv være en risikofaktor. Det er heller ikke sjelden at familiemedlemmer foretar organisert leting, hvor mange er involvert, etter de som holder seg skjult. Dette stiller store krav til de som skal tilby vedkommende sikkerhet, og samtidig legge til rette for de daglige behovene vedkommende har. Særlig er transport av personen en utfordring. Det er ikke holdbart at personer som er i en ekstrem trusselsituasjon må ordne alle sine praktiske gjøremål selv. Dette innebærer kontakt med offentlig kontorer, banker, og lignende. Det bør derfor tilføres ressurspersoner til

krisesentrene som kan bistå med å løse de utallige praktiske problemene en får når en rømmer fra en familie som vil gå langt for å gjenopprette sin ære.

Myndighetene betaler for 11 "kriseleiligheter" som disponeres av frivillige. Midlertidige boalternativer til personer i en krisesituasjon oppleves ikke som tilstrekkelig i dag. Tildeling av kriseleilighet bør etter teamets vurdering skje av politiet etter en vurdering av trusselbildet rundt personen og hvilke sikkerhetstiltak som bør settes i verk. Politiet er tilgjengelig hele døgnet, og hele året og er dermed den instansen som best kan sørge for tilgjengelighet på denne ressursen.

Videre ser vi behov for et mye mer *differensiert* tilbud når det gjelder plassering, både for de over og under 18 år. Mange er ikke i stand til å nyttiggjøre seg et tilbud om egen leilighet. Vi viser til tidligere rapporter fra kompetanseteamet når det gjelder dette. Mange av de personene som trenger hjelp til å bo utenfor familien er i en så dårlig forfatning, eller har så lav grad av selvstendighet, boevne og struktur, at de i første omgang bør inn i en eller annen form for bofelleskap. Her må både hensynene til sikkerhet, skole / arbeid og omsorgsbehov tas høyde for. Ikke minst må tilbudene kunne håndtere den voldsomme lojaliteten til familien, som lett vil få vedkommende til å rømme hjem.

Mange må også vernes mot påføring av skyld fra familien, gjennom rutiner for håndtering av brev, internett, telefon etc. Slik kan, for eksempel, en ungdom som hjelpes tilbake til Norge etter ufrivillige utenlandsopphold, plasseres trygt mens situasjonen utredes videre.

Når en ungdom blir tatt ut av (foreldre)hjemmet, vil den første plasseringen ofte være avgjørende for den videre "karrieren" i hjelpeapparatet. Disse ungdommene trenger institusjoner / boalternativer som har tilstrekkelig med resurser og bemanning til å klare å ta vare på deres trygghet, ha klare rammer og struktur, samt være i stand til å ha en åpen dialog med ungdommen.

I slike saker er det viktig å ha en langsiktig plan idet tiltaket settes i gang. Disse ungdommene har ofte vært utsatt for psykisk press over lengre tid, noe som bør tas tak i fra profesjonelt hold.

Teamet får fra tid til annen referert til oss bekymring fra ansatte i barneverntjenesten som klart ser hvilke behov den enkelte ungdommen har, men som opplever å mangle tilfredsstillende plasseringsalternativer. Bekymringen går også på at betydningen av brudd på familiære æresnormer, og de behov for ekstra sikkerhet som følger av dette, ikke forstås tilstrekkelig i egen organisasjon.

Ureglementert fravær i skolene

Teamet får stadig meldinger om ungdom som ikke kommer tilbake til skolestart, til tross for at søknad om permisjon er avslått. Flere tilfeller av tvangsekteskap har skjedd i forbindelse med lengre, ureglementerte fravær, og det er viktig at ureglementert fravær følges opp overfor foreldrene. Det bør etter teamets vurdering sees nærmere på de rutinene som finnes i skolen når det gjelder melding til barnevern og politi når barn forsvinner.

Sentralisert registrering av saker

Den nye handlingsplanen mot tvangsekteskap fra 2007 har sentralregistrering som et av sine konkrete tiltak. En slik rapportering bør vise hvilke instanser som er involvert i enkeltsakene,

og hva slags hjelp klienten har fått. Rapporteringen bør følges opp jevnlig slik at det kan gis et bilde av hvordan det har gått med hovedpersonen på sikt, hvilke anmeldelser som foreligger etc.

Sikkerhet

Sikkerheten til ofre for æresrelatert vold håndteres i dag i henhold til Vold i nære relasjoner og Politidirektoratets retningslinjer for vitnebeskyttelse. Bare unntaksvis håndteres de av teamet for Nasjonal vitnebeskyttelse ved Kripos. Dette fordi disse klientene i liten grad er egnet for de omfattende tiltakene en full vitnebeskyttelse krever. De tilgjengelige tiltakene er voldsalarm, besøksforbud, relokalisering, nytt navn, adressesperre, eventuelt varetektsfengsel eller andre tiltak som det lokale politidistrikt finner nødvendig. Ny fiktiv identitet med nytt personnummer og fiktiv livshistorie gis bare unntaksvis og da i de mest ekstreme sakene og hvor den trusselutsatte finnes egnet for dette. Det store antallet saker umuliggjør også bruken av fiktiv identitet og de omfattende tiltakene dette krever. Tiltaket håndteres av Kripos.

Grunnleggende for at en klient skal få bistand i forbindelse med sikkerhet, er at andre etater og frivillige organisasjoner informerer og samarbeider med lokalt politi når de har trusselutsatte klienter. Sikkerhet er en oppgave for politiet.

Relokalisering

Ved relokalisering er det essensielt at nytt oppholdssted forblir ukjent for den trusselutsattes familie. En loggføring av ny adresse er derfor avhengig av at den blir skjermet i alle offentlige etater, og at færrest mulig personer har tilgang til disse opplysningene. Teamet har erfart at det i enkelte saker har skjedd brudd på taushetsplikten da den trusselutsattes familie har hatt bekjenskaper som har vært ansatt i det offentlige og har videreformidlet opplysninger. Det kan derfor være nyttig å vurdere om det bør opprettes små regionale team, eller at all oppfølging i forbindelse med relokalisering bør administreres på et nasjonalt nivå ved Kripos.

Angående en eventuell revidering av bruk av fiktiv identitet, vil det være essensielt at klientene har hatt tid til å stabilisere seg i en ny livssituasjon. Dette for å gi de et best mulig utgangspunkt for å etablere et nytt selvstendig liv og for å gi politiet nødvendig tid til å vurdere egnethet for mer omfattende tiltak. Det største problemet med disse klientene er at en del etter noe tid tar kontakt med gamle venner eller egen familie. Momenter her kan være skyldfølelse og ensomhet, kombinert med manglende støtte fra hjelpeapparatet. Hvis de da skulle reise hjem til familien, etter å ha vært involverte i politiets program rundt fiktiv identitet, vil de kunne avsløre politiets arbeidsmetoder for familien og miljøet, noe som vil være skadelig for hele fagområdet.

Det vil derfor kunne være en god løsning at disse klientene i akutfasen og i noen tid blir plassert i spesielt tilpassede små kollektiver, tilknyttet fagpersonell. En stabil overgang til et selvstendig liv vil også være essensielt med tanke på gjennomføring av en eventuell straffesak, eller viljen til å forfølge overgrepene i rettsystemet.

Voldsalarmer

Teamet har registrert at rutinene med utlevering av voldsalarmer er noe varierende. Selv om tidsperspektivet er viktig og sakene ofte akutte, har det i noen saker gått nærmere en uke, og ved enkelte små politidistrikt flere uker, før den trusselutsatte har fått utlevert voldsalarm.

Det er kjent fra media at voldsalarmene har visse bergrensninger, men de er likevel en viktig del av beskyttelsen av disse klientene. Det er derfor viktig at myndighetene hele tiden oppdaterer systemene i takt med den teknologiske utviklingen.

Transport

Sikker transport av trusselutsatte klienter i akuttfasen har i hele kompetanseteamets virketid vært et tilbakevendende problem. Teamet har opplevd liten smidighet og manglende rutiner i forbindelse med at klienter vender tilbake etter et ufrivillig utenlandsopphold, og så skal transporteres innen et politidistrikt eller transporteres over flere politidistrikter. Ved hver sak har det vært nødvendig med overtalelsesevner og velvillighet, og i enkelte saker har teamet vært nødt til å utføre transportene selv. Det mangler klare retningslinjer for sikker transport i denne typen saker, samt forståelse for at assistanse til denne typen transport er nødvendig

Forebygging

Det finnes ressurspersoner og organisasjoner i alle de relevante etniske miljøene, og disse bør mobiliseres og styrkes. Kompetanseteamet har ved flere anledninger holdt foredrag på seminarer arrangert av irakiske / kurdiske humanitære organisasjoner i Oslo, hvor formålet med seminaret nettopp har vært arbeid mot æresrelatert vold. Teamet oppfatter det arbeidet slike organisasjoner gjør som svært viktig i forebyggingssammenheng.

Klare regler for fravær i skolene vil både kunne avdekke tilfeller av tvangsekteskap, og virke preventivt. Kontakt mellom skole, barnevern og politi bør være obligatorisk når lengre fravær oppstår, slik at sakene kan forfølges på et tidlig stadium. Dette må også poengteres overfor foreldrene. Skolen må videre signalisere tydelig at elever som frykter utsendelse kan kontakte skolen for hjelp. Eleven kan da blant annet gi skolen informasjon om utenlandsoppholdet, som er uvurderlig dersom barnet skal letes opp, eller få hjelp til å unnsnippe en ufrivillig utenlandsreise hvor ekteskap eller kjønnslemlestelse kan være hensikten med reisen.

Å ta opp temaer som for eksempel frivillighet ved samliv og ekteskap, selvstendighet, menneskerettigheter, kjønnsroller og retten til personlige valg i skolen, vil kunne bidra til positive endringer. Det er den enkelte som til syvende og sist må skape endringer for seg selv, og ved å legge vekt på disse temaene så tidlig som mulig, øker sjansene for at endringer skjer.

De etniske miljøene hvor tvangsekteskap og annen æresrelatert vold skjer må stimuleres til selv å ta et oppgjør med dette. Myndighetene kan som sagt bygge opp under dette ved å støtte personer og organisasjoner som ønsker endringer. Kompetanseteamet har erfart at det særlig hos de yngste, personer som ofte er oppvokst i Norge, finnes det betydelig endringsvilje. Disse opplever imidlertid at hindringene for endring finnes hos foreldregenerasjonen her i Norge, og ikke minst hos familie i opprinnelseslandet. De unge må derfor, blant annet gjennom valg av temaer i skolen, styrkes til å stå opp for egne rettigheter overfor familien.

Vedlegg: kort presentasjon av 112 saker

Det følgende er en kort presentasjon av 112 av våre saker. Disse utgjør ca 1 tredjedel av det totale saksomfanget.

Hensikten med denne gjennomgangen er å gi et bilde av hva æresrelatert vold er. Sakene er presentert kun som "overskrifter" og viser kun hva som er hovedinnholdet i saken.

Det vises til selve rapporten når det gjelder arbeidsmåten i denne typen saker. To litt mer utfyllende eksempler er gitt tidligere i rapporten.

1. Frykt for tvangsekteskap og æresrelatert vold mot søster og bror på henholdsvis 14 og 16 år. Teamet ble kontaktet av barneverntjenesten i kommunen. Skoleaktiviteter og vestlig tilnærming skapte problemene
2. Vold og trussel om tvangsekteskap mot jente på 16 år. Kom til Norge for to år siden på familieinnvandring til faren. Meldt til oss fra barneverntjenesten i kommunen.
3. Trussel om tvangsekteskap og æresdrap mot 20 år gammel jente. Behov for voldsalarm, sikkerhetsopplegg etc.
4. Kidnapping og frykt for tvangsekteskap mot jente på 18 år. Hjulpet tilbake til Norge.
5. Tvangsekteskap av jente på 18 år. Kompetanseteamet fikk melding om saken dagen før ekteskapet skulle finne sted. Jenta ønsket hjelp, men uten at familien eller hun selv skulle kontaktes, hvilket i dette tilfellet betød at det var lite vi kunne gjøre.
6. Jente på 17 år tatt med til familiens opprinnelsesland mot sin vilje. Ukjent identitet. Ønsker hjelp, men vil ikke at familien skal få problemer. Velger derfor ikke å be om assistanse allikevel.
7. Ungt kjærestepar ber om hjelp mot hennes tvangsekteskap. Hun velger imidlertid å gi etter for press fra familien etter lang tids vurdering.
8. Jente på 16 år kidnappet og giftet pr. telefon med en eldre gutt. Teamet samarbeider med barneverntjenesten på stedet, og vi følger opp blant annet via personer som kjenner dette miljøet godt.
9. Ung gutt tvunget til å gifte seg med en eldre kusine fra familiens opprinnelsesland. Vil ha hjelp til å komme ut av ekteskapet
10. Jente på 23 holdt i husarrest og frykter tvangsekteskap i familiens opprinnelsesland. Ukjent identitet. Jenta ønsket i utgangspunktet hjelp, men valgte til slutt allikevel å dra på "ferieturen" Jenta, som var i gang med en høyere utdanning, møtte ikke opp på skolen etter jul. Jenta er nå gift og tilbake på skolen, hvor hun vil fortsette inntil ektemannen kommer til Norge.
11. Anonym melding om jente på 14 år som skulle tvangsgiftes i familiens opprinnelsesland. Teamet fant jenta og opprettet kontakt med skole og barnevern.

12. Melding fra hovedperson i en tilstøtende sak om at søsteren på 16 også skal tvangsgiftes. Det skal ha blitt diskutert "pris" for henne over telefon.
13. Jente på 19 år, tvangsgiftet. Hun har vært forlovet siden hun var 10 år.
14. Par i tyveårene rømmer fra tvangsekteskap og represalier på grunn av selvvalgt ekteskap med hverandre.
15. Mann i trettiårene ønsker hjelp i forhold til familieinnvandrings sak på bakgrunn av tvangsekteskap. Mannen venter barn i et annet forhold i Norge.
16. Jente på 18 år ble tvangsgiftet for ett år siden. Mannen, som befinner seg i Norge, har ikke lovlig opphold. Jenta har nektet å bli gravid med mannen, og frykter å bli sendt til utlandet sammen med mannen og sin far, for å bli voldtatt.
17. Jente på 16 år frykter utsendelse til familiens opprinnelsesland, hvilket har skjedd tidligere i hennes tilfelle. Tvangsekteskap er nå mulig motiv. Jenta fikk informasjon om egen utlendingssak.
18. Jente på 20 år, som har vært utsatt for grov vold fra familiemedlemmer over svært lang tid, trues med vold og tvangsekteskap.
19. Mann vil redde sin kjæreste fra tvangsekteskap hennes hjemland. Vedkommende ønsket opplysninger om regler for familieinnvandring og hvilken hjelp (og hvilke problemer) som kunne forventes dersom han fikk jenta med til Norge.
20. 14 år gammel jente som forteller at hun blir slått hjemme, og truet med ekteskap med eldre person i hjemlandet. Familien nektet henne omgang med venner utover de som oppfylte familiens krav til religion/ tradisjon.
21. Melding fra barneverntjenesten om jente som skal være tvangsgiftet og holdt skjult i en leilighet i en større by i Norge. Hun har i følge familien begynt på skole i opprinnelseslandet, men skal være sett av flere i Norge. Hun kom ikke tilbake på skolen etter en ferie; medelever "vet" at hun er giftet bort.
22. Jente bosatt på krisesenter, ber om bistand i forbindelse med eventuell fremtidig familieinnvandrings sak.
23. Jente med et kjæresteforhold som familien motsetter seg sterkt. Hun er sendt til familiens opprinnelsesland for å giftes bort, til tross for avtale om det motsatte med lokalt barnevern.
24. 18 år gammel jente truet med tvangsekteskap i familiens hjemland. Jenta ønsket opplysninger om sin egen utlendingssak, så som reisedokumenter og oppholdsstatus. Hun har besluttet å ikke dra med familien ut av landet, og har fortløpende tilbud om ytterligere assistanse fra kompetanseteamet.
25. Jente på 18 år med norsk kjæreste, truet med utsendelse og tvangsekteskap.

26. Jente på 17 år holdt tilbake i opprinnelseslandet etter tvangsekteskap. Hjulpet tilbake til Norge.
27. Ung jente skal ha blitt mishandlet etter å ha hatt et forhold som familien ikke aksepterte. Hun ville dra til et annet nordisk land for å be familiemedlemmer om unnskyldning for sin egen oppførsel. Legesenteret advarte henne mot dette da hun selv ga uttrykk for at hun fryktet hun skulle bli drept av broren.
28. Jente på 15 år rømte hjemmefra etter vold og strenge hjemmeforhold.
29. Par i starten av tyveårene. Vold og trusler om tvangsekteskap overfor jenta. Hun dro fra krisesenteret og hjem, etter løfte om forsoning. Ble i stedet satt i husarrest.
30. Jente ble med familien til opprinnelseslandet for å delta på bryllupet til en slektning. Et par dager før hjemreise til Norge ble hun selv tvunget til å inngå ekteskap med en mann i slekten. Jenta følte seg så truet på grunn av dette, at hun valgte å ikke opponere, men i stedet sørge for å komme seg tilbake til Norge.
31. Jente på 18 år. Trues med hjemsendelse for ekteskap i hjemlandet og har vært utsatt for vold, forfølgelse og trusler fra familien.
32. Par i tyveårene. Minst en av partene utsatt for ekteskapspress som følge av forholdet.
33. 16 år gammel jente er sendt til opprinnelseslandet sammen med familiemedlemmer. Truet med vold og tvangsekteskap.
34. 17 år gammel jente har forsvunnet fra videregående skole. Faren søkte om permisjon for henne, *etter* at skolen etterlyste henne.
35. Jente på 18 år truet med vold og tvangsekteskap.
36. Jente tvunget til ekteskap med fetter. En lege hun kontaktet for å få hjelp brøt taushetsplikten og varslet familien om hennes oppholdssted.
37. Par i tyveårene trenger beskyttelse mot begge familier, nettopp fordi de er et par.
38. Jente på 16 trenger hjelp til transport fra A til B fordi familien truer henne på grunn av et mulig kjæresteforhold.
39. Jente i tyveårene har giftet seg i familiens opprinnelsesland mot familiens vilje. Hun trodde dette ville hjelpe mot annet ekteskap påtvunget av familien. Det gjorde det ikke. Trenger beskyttelse.
40. Kvinne i tyveårene med flere ekteskap bak seg. Sterke indikasjoner på ufrivillige, proforma ekteskap hvor familiemedlemmer står bak.
41. Jente i tenårene med kjæreste. Trues av familien på grunn av dette.
42. Kjærestepar giftet bort på hver sin kant.

43. Jente med kjæreste i Norge, drept i ulykke i familiens opprinnelsesland. Mulig æresdrap
44. Jente tidlig i tenårene nekter å dra på ferie til familiens opprinnelsesland. Redd for å bli giftet bort, og kontakter selv barneverntjenesten.
45. Jente i tyveårene trues til å gifte seg med fetter. Hvis hun sier nei vil yngre familiemedlemmer i Norge dumpes i hjemlandet.
46. Jente på 17 som har rømt hjemmefra. Hun har kontakt med personer med ekstreme synspunkter tilknyttet en moske i Norge. Hun sier hun har blitt giftet bort til en av mennene i moskeen. Det er hennes familie som melder bekymringen.
47. Ung jente som ber om hjelp til å komme tilbake til Norge etter flere år i familiens opprinnelsesland.
48. Generell henvendelse fra en utenriksstasjon om kvinner og barn som dumpes i opprinnelseslandet etter mislykkede arrangerte ekteskap. Fratatt pass og penger og utstøtt av familien både her og der.
49. Familie ønsker hushjelp og avlastning til psykisk utviklingshemmet, seksuelt utagerende gutt. Familien tenker å "løse" dette ved å hente ektefelle fra hjemlandet
50. To jenter som nekter arrangert ekteskap. En søster har rømt hjemmefra allerede
51. Tre søstre ber om beskyttelse mot far og andre slektninger i forbindelse med vold og tvangsekteskap.
52. Norsk gutt er kjæreste med jente med muslimsk bakgrunn. Han er truet på livet på grunn av planer om arrangert ekteskap for henne.
53. Jente giftet bort og holdt tilbake i familiens opprinnelsesland mot sin vilje. Trenger hjelp til å komme hjem.
54. Jente tidlig i tenårene ber politiet om hjelp mot familien. Familien vil arrangere ekteskap for henne. Kjæresteproblematikk.
55. Jente i tyveårene tvunget til arrangert ekteskap for andre gang, ønsker hjelp til å gifte seg med kjæresten i stedet.
56. Jente rømte fra planlagt arrangert ekteskap. Giftet seg deretter med kjæresten og trues av familien for dette.
57. Jente i tyveårene holdes tilbake i familiens opprinnelsesland. Venninne meldte bekymring, men uten å røpe identitet.
58. Jente på asylmottak plages av gutter og menn med samme etniske bakgrunn fordi hun angivelig har mistet jomfruhinnen. Oppgir selv at hun ansees som fritt vilt blant menn på mottaket.

59. Kvinne har tatt med flere barn til hjemlandet og holder dem der mot sin vilje. 16 år gammel jente er tiltenkt ekteskap med fetter med mer.
60. To jenter først i tenårene utsatt for kontroll og isolasjon. Fokus på kjærester og jomfruhinne. Ekteskapsplaner. Mishandling.
61. Jente i tenårene trues med til hjemlandet for ekteskap. Familien sier hun gjerne kan få si nei der nede, noe hun ikke tror på. Oppsøker selv politiet.
62. Gutt i tenårene giftet bort til dobbelt så gammel kusine. Han rømmer hjemmefra og trenger hjelp til å komme ut av ekteskapet. Kusinen jobber gratis som hushjelp for svigerfamilien. Trusler etc.
63. Kvinne i mislykket arrangert ekteskap ønsker opplysninger om hjelpemuligheter. Oppgir at familien i hjemlandet ikke vil ha henne tilbake. Er for tiden gratis hushjelp hos svigerfamilien her.
64. Kvinne rømmer fra påtvunget proformaekteskap. Flykter fra eksmann og egen familie.
65. Jente giftet bort som 15 åring i familiens opprinnelsesland. Sendt til Norge som asylsøker for å være sammen med den voldelig ektemannen som har vært noen år i Norge uten lovlig opphold. Har problemer på asylmottaket med andre personer av samme etnisitet, men motsatt kjønn. Hun avkreves store beløp til personene som smuglet henne til Europa.
66. Kvinne trakasseres av menn på asylmottak fordi hun er alene.
67. Mann i trettiårene arrangert gift mot sin vilje. Har kjæreste i Norge, men familien truer med å utstøte ham om han ikke henter kona hit.
68. Jente i tenårene lurt med til opprinnelseslandet for å besøke syk bestemor, men ble til sin overraskelse giftet bort. Holdt innesperret i flere måneder. Trengte hjelp til å komme seg tilbake til Norge. Drapstrusler, utstøtt etc.
69. Jente lurt med utenlands på ferie, for deretter å bli tatt med til familiens opprinnelsesland og giftet bort. Holdt innesperret månedsvis i utlandet. Hjulpet hjem til Norge.
70. Ung jente fysisk og psykisk syk av langvarig kamp for å unngå arrangert ekteskap. Ble giftet bort til slutt, og vil unngå familieforening med ektemannen.
71. Ung jente tvangsgiftet med mann i Norge. Drapstruet. Også hennes familie i opprinnelseslandet skulle drepes om hun ikke flytter tilbake til ektemannen. Hennes familie skylder penger til menneskesmugler.
72. Ung kvinne med langvarig kamp for å komme ut av arrangert ekteskap. Utstøtt av egen familie og truet av ektemannen over lang tid.

73. Ung jente holdt tilbake i familiens opprinnelsesland. Tvangsgiftet og trenger hjelp til å komme seg hjem.
74. Ung jente med kjæreste. Familien svært opptatt av ære og paret er redd for å bli drept.
75. Ungt par trenger beskyttelse og sted å bo. Paret er truet da begge familiers ære er krenket på grunn av forholdet.
76. Ung mann giftet bort i familiens opprinnelsesland, men med samboer i Norge.
77. 16 år gammel jente giftet bort av det hun selv oppgir å være en mulla i Norge.
78. Ung jente fryktet for å bli sendt til familiens opprinnelsesland neste dag. Meldt fra NGO. Ukjent identitet og dermed lite å gjøre.
79. Jente på flukt fra familien. Tvangsekteskap, mishandling.
80. Jente først i tyveårene tvinges til arrangert ekteskap i hjemlandet. Vil ha hjelp for å forhindre utreise.
81. Jente i tenårene lovet bort til fetter. Utsatt for vold om hun nekter ekteskapet / familieforeningen.
82. Jente frykter tvangsekteskap og ber om hjelp mot trusler fra familien.
83. Jente i tenårene tvinges til arrangert ekteskap. Fire mulige kandidater. Mindreårig bror kontrollerer jenta, og hun ber om hjelp til å komme vekk fra familien.
84. Jente først i tyveårene giftet bort til eldre mann. Hun rømte i stedet med kjæresten, og trenger derfor beskyttelse mot familien.
85. Kvinne kom til Norge etter arrangert ekteskap med herboende mann. Familien her ville ikke ha henne lenger og returnerte henne til opprinnelseslandet. Familien der utstøtte henne og satte henne på flyet tilbake til Norge. Bor på krisesenter.
86. Ung jente giftet bort i familiens opprinnelsesland. Ønsker hjelp til å få ektemannen ut av landet. Psykisk utkjørt og ute av stand til å motstå press fra familien. Vil ikke ha hjelp som "går ut over" familien.
87. Ung jente med norsk samboer tvangsgiftet og sendt til et europeisk land med den nye ektemannen. Har tilbud om hjelp, men vil ikke skade familien.
88. Ung jente giftet bort som barnebrud. Jenta har rømt hjemmefra og mannens familie vil ha tilbake pengene de betalte for henne.
89. Jente på 10 år sendt til familiens opprinnelsesland for oppdragelse. Familien beklaget seg over manglende mulighet til fysisk avstraffelse i Norge. Mulige ekteskapsplaner. Planlagt tilbakeført til Norge som 17 åring.

90. Jente først i tenårene utsatt for sterk kontroll, vold og planlagt tvangsekteskap. Ble sendt tilbake til opprinnelseslandet sammen med andre kvinnelige familiemedlemmer.
91. Jente har i flere år forsøkt å komme ut fra arrangert ekteskap. Familien motsetter seg dette, og truer henne dersom hun anmelder ektemannen for vold mot henne eller barnet. (mange saker ligner denne)
92. Ung jente er utstøtt fra familien på grunn av klesstil og valg av venner. Skolen bekymret for henne. Vil ha hjelp til forskjellige praktiske ting i tillegg til sikkerhet.
93. Ung jente rømt fra familie i Norge for å være sammen med, og gifte seg med, gutt av samme landbakgrunn. Jenta utstøtt og truet. Motivet for gutten, og hans familie, kan i dette tilfellet ha vært å sikre hans oppholdstillatelse i Norge.
94. Kvinne hentet til Norge via arrangert ekteskap. Familien her misfornøyd med henne. Hun ble returnert til hjemlandet etter et lengre opphold på kriesenter her. Fratatt reisedokumenter og penger i hjemlandet, hvorpå hun bad ambassaden om hjelp. Herboende familie truet da med å drepe henne og hennes familiemedlemmer i hjemlandet dersom hun forsøkte å komme tilbake til Norge.
95. Jente på ni år forlovet med fetter på 11.
96. Ung jente utsatt for seksuelle overgrep fra flere familiemedlemmer. Hun er nektet integrering, isolert og presset til arrangert ekteskap med mer. Sendt til familiens opprinnelsesland
97. Ung jente innestengt av far i påvente av arrangert ekteskap. Meldte bekymring selv til lokal politistasjon i Norge.
98. Ung jente gift arrangert etter lang tids forsøk på å nekte. Faren mente hun hadde samtykket, og at hun ikke kunne gå fra løftet sitt.
99. Ung jente ble med til familiens opprinnelsesland for å besøke syk bestefar. Bestefar viste seg å være sunn og frisk, men jenta ble i stedet giftet bort. (mange lignende saker)
100. Jente først i tenårene kontakter selv barneverntjenesten for å få hjelp mot å bli sendt til hjemlandet.
101. Kvinne med tre gjenværende barn i Norge dumpet i hjemlandet etter mislykket arrangert ekteskap.
102. Ung jente sendt til familiens hjemland på grunn av feil venner i Norge. Isolasjon, vold og frihetsberøvelse. Hjulpet tilbake til Norge
103. Ung jente, i gang med universitetsutdannelse, presses til arrangert ekteskap. Den vordende ektefellen, og familien hennes, vil ikke la henne studere etter ekteskapsinngåelsen.

104. Ung jente giftet bort i familiens hjemland under psykisk press. Tør ikke motsi familien på noe område. Ekstremt lojal. (Flere lignende saker)
105. Svært ung jente hentet til Norge via arrangert ekteskap. Grov vold og langvarig mishandling.
106. Tre jenter helt først i tenårene sendt til og holdt tilbake i familiens opprinnelsesland av far, brødre og onkler. Hjulpet tilbake til Norge.
107. Tre søstre sendt til og holdt tilbake i familiens opprinnelsesland. Den ene så langt hjulpet tilbake.
108. 13 år gammel jente, seksuelt misbrukt og drapstruet av familiemedlemmer. Familien sterkt opptatt av ære. Mor er redd jenta skal bli drept og viser til drapene på Kalbakken i Oslo.
109. Tre søstre holdt tilbake i familiens opprinnelsesland. Alle tre hjulpet tilbake til Norge.
110. Norsk mann gift med kvinne hvis familie sterkt opptatt av ære og hjemlandets tradisjoner. Relokalisering av paret, beskyttelse i forhold til hennes familie med mer.
111. Jente på 12 år sendt til familiens opprinnelsesland. Giftet bort og har et barn. Mor og barn hjulpet tilbake til Norge.
112. Kvinne som ville vite om hun hadde plikt til å akseptere at ektemannen kom til Norge på familiegjenforening etter et tvangsekteskap. Fikk beskjed om at hun ikke trengte det, hvorpå hun skrev brev til UDI om at hun ikke ønsket ham hit.